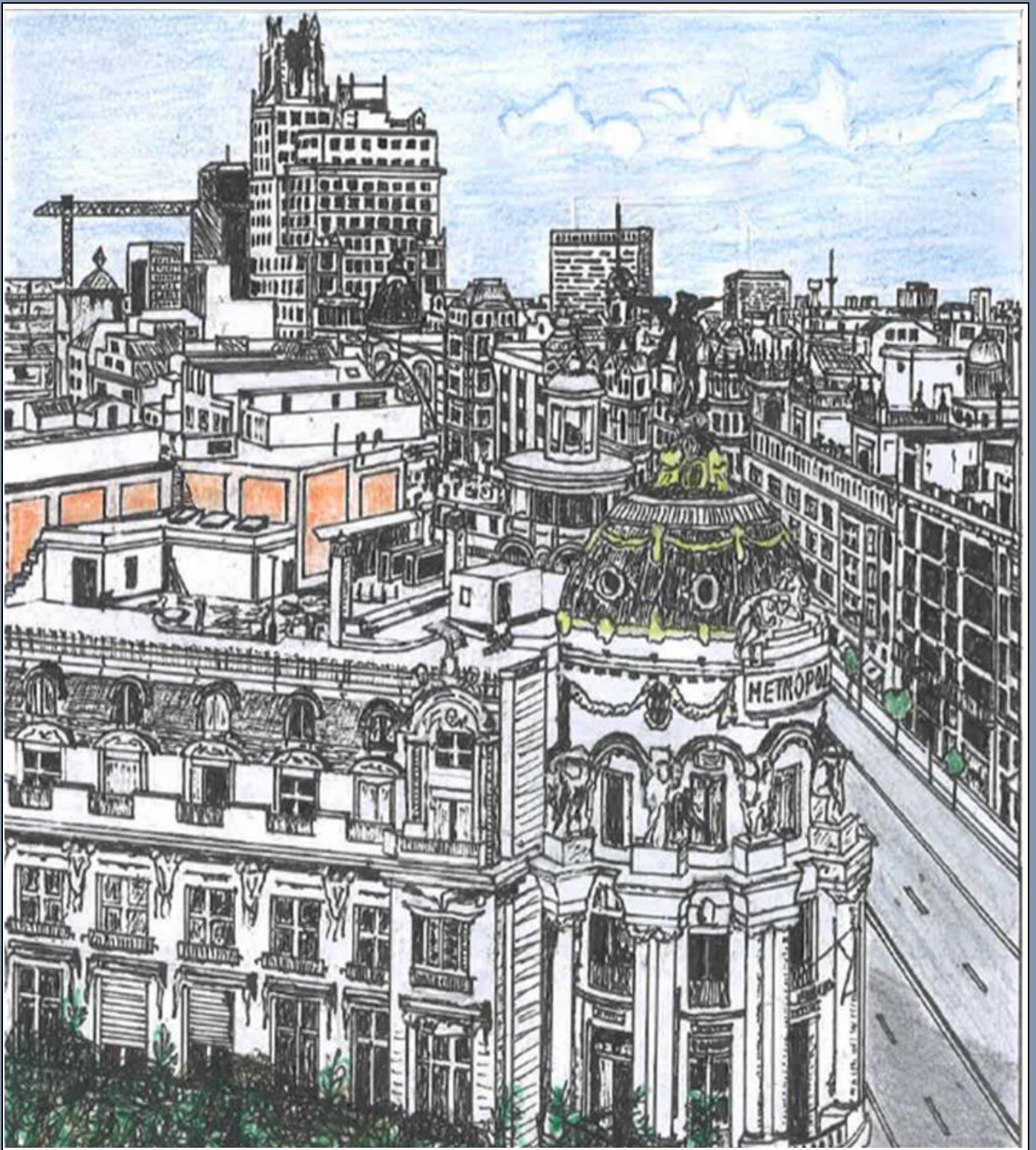

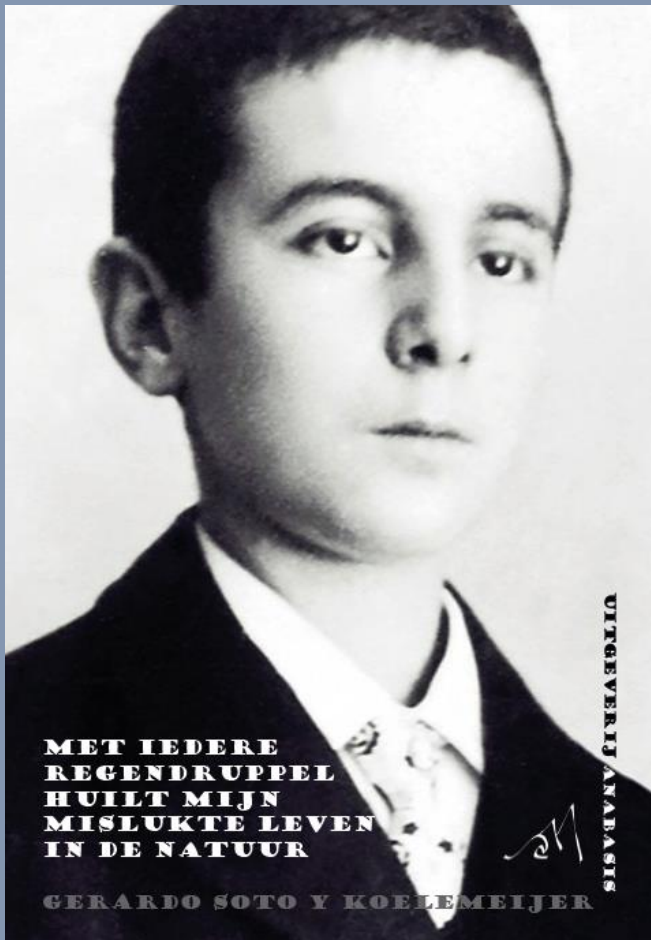
Uitgeverij Anabasis

Najaarsaanbieding 2019

©Gerardo Soto y Koelemeijer

Gerardo Soto y Koelmeijer (1975) studeerde in Delft en in Leiden en promoveerde in de wiskunde. Hij schreef eerder *Armelia* (2006, Nieuw Amsterdam), *De gestolen kinderen* (2013, Nieuw Amsterdam), *Wiskundigen mogen niet huilen* (2015, AUP) en *Wie is er bang voor wiskunde?* (2018, AUP). Hij werkt als docent wiskunde op een middelbare school, en is als postdoc gelieerd aan de Universiteit van Leiden waar hij onderzoek doet op het gebied van wiskundendidactiek. Hij schrijft geregeld voor *Euclides*, het vakblad voor wiskundeleraren, en wordt regelmatig gevraagd voor lezingen op congressen over (wiskunde) en onderwijs.

Over *Met iedere regendruppel huilt mijn mislukte leven in de natuur*:

Unputdownable! Een volstrekt originele en tegelijk tijdloze roman over vervreemding en verdriet.

Arjen van Veelen, auteur en journalist

De kracht zit hem in de echtheid van Pieter, zijn schurende ambivalenties. Zijn psychologie is dus behoorlijk overtuigend. [...] Qua thematiek is het bovendien echt een boek van en voor deze tijd, maar zonder aan de overloze clichés hierover te raken. Het is eigenlijk heel eerlijk, heel oorspronkelijk.

Arjan Post, literair redacteur

Soto y Koelmeijer schrijft stuk voor stuk zinnen die op rolletjes lopen en elegant overvloeien in de volgende. Zijn woordkeus is precies en gevarieerd, maar niet overdadig. Hij is spaarzaam met beelden, en de beelden spreken aan. De dialogen zijn natuurlijk en onnadrukkelijk. Soto y Koelmeijer hanteert schijnbaar moeiteloos allerlei registers: overloos zelfbeklag, pijnlijk nauwkeurige registraties van het docentenleven, felle tirades tegen maatschappelijke misstanden, stil verdriet over de jong overleden vriend, enigszins wezenloze confrontaties met andere moeizaam levende schepselen (de buurvrouwen, de oom, de Afrikanen).

Plot en karakter (van Pieter) zijn ook opvallend: expliciet, klassiek romantisch. Geweldig! Dat kom je in de Nederlandse letteren nauwelijks meer tegen. Ilya Leonard Pfeiffer is momenteel zo'n beetje zijn enige concurrent, voor zover ik weet. Er vallen inderdaad parallellen te trekken met zijn werk, vooral met *La Superba*, over de zelfverkozen ballingschap van het alter ego van de auteur in een grote Zuid-Europese stad. Ook in *La Superba* zoekt de hoofdpersoon krampachtig naar iets in zichzelf dat er niet is, hangt hij rond met zwijgzame vrouwen en ongelukkige migranten, en idealiseert hij de omgeving waarin hij niet thuishoort.

David van den Akker, docent Nederlands, Stedelijk Gymnasium Leiden.

Voor de lezers van *Stoner* van John Williams

Een roman tegen de achtergrond van onderwijs, vriendschap, migratie, rouw en depressie

Foto: Jostijn Ligtoet Fotografie - www.jostijnligtoet.nl

€ 22,99

Paperback

318 pagina's

14,8*21,0 cm

November 2019

Omslag: Gerardo Soto y Koelemeijer

ISBN 9789090321356

e-ISBN 9789090321530

NUR 301

PROMOTIE

De auteur is beschikbaar voor lezingen

Leesexemplaren beschikbaar

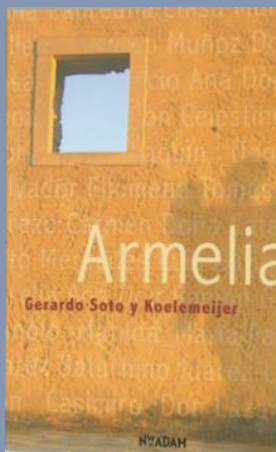
www.uitgeverijanabasis.nl

Met iedere regendruppel huilt mijn mislukte leven in de natuur

Pieter Heuvelburcht is een neerslachtige wiskundedocent van middelbare leeftijd. Al meer dan dertig jaar werkt hij op het lyceum. Het is een steeds groter gevecht zijn lessen te draaien. Hij probeert zijn collega's en hekelt de middelmatige onderwijscultuur. Sinds het verlies van zijn beste vriend is hij weer eenzaam. Alleen zijn boeken bieden hem nog troost; bij de zwartgallige Pessoa fleurde hij soms even op. Dan wordt hij gebeld door het verzorgingshuis waar zijn oude oom verblijft. Een duister verleden komt weer boven. Hij neemt ontslag en vertrekt naar Madrid - ondanks zijn hekel aan reizen en ondanks zijn ontluikende gevoelens voor zijn getrouwde buurvrouw. Lukt het hem om nieuwe vriendschappen te sluiten, om zijn leven radicaal te veranderen, of dringt het verleden zich te veel op?

Het eerste hoofdstuk is te lezen op www.uitgeverijanabasis.nl

Op alle uitgaven van Uitgeverij Anabasis is uiteraard de boekhandelkorting van toepassing.

'Na wat er op 17 augustus 1936 was gebeurd, was alles mogelijk.' Zo begint het verhaal over het geboortedorp van de vader van de verteller in de Spaanse regio Extremadura. Centraal staan de kleurrijke en door iedereen geliefde Armelia en haar familie, die langzaam ontwricht raakt door de dreiging van een burgeroorlog. De lezer maakt kennis met vele kleurrijke personages: Filomena, de mater familias die in de toekomst kan kijken en communiceert met de doden; don Emilio, vermoedelijk de lelijkste pastoor die Spanje ooit gekend heeft; Mercedes, het engelenkind dat geboren wordt in een plas van bloed; en Vuelta, de haan die sinds het pensioen van zijn baas de slaap niet meer kan vatten. Hun wonderlijke levens nemen een dramatische wending als op 17 augustus 1936 de oorlog niet alleen de grote steden in Spanje blijkt te bezoeken, maar zijn klauwen ook naar de dorpen uitslaat. Nieuw Amsterdam, augustus 2006, 272 p.

Miguels rustige leven in een klein dorp niet ver van Salamanca verandert in één klap als hij op een dag een brief ontvangt van zijn tante. Zij draagt een geheim met zich mee dat te groot is om mee haar graf in te nemen: Miguel is geadopteerd. Miguels ouders hebben hier nooit ook maar met een woord over gesproken. Samen met zijn vriend Álvaro, archeoloog en amateurhistoricus, probeert Miguel zijn geschiedenis te reconstrueren. Álvaro krijgt het vermoeden dat Miguel een van de "gestolen kinderen" is. Langzaam ontdekt Miguel hoe een groot netwerk van Franco-aanhangers decennialang vele tienduizenden kinderen bij hun ouders heeft weggehaald. Zou hij daartoe behoren? Waarom zouden zijn ouders daaraan hebben meegewerkt? Hoe vindt hij ooit zijn biologische ouders terug? Nieuw Amsterdam, augustus 2013, 256 p.

Hebben baby's al getalbegrip en hoe zouden we daar achter kunnen komen? Wanneer werden de eerste getallen geïntroduceerd? Kunnen we op de middelbare school niet zonder wiskunde? En wat is wiskunde eigenlijk? Wiskundigen mogen niet huilen van romanschrijver en wiskundige Gerardo Soto y Koelemeijer is een wiskundeboek zonder formules, vergelijkingen of bewijzen. In dit boek vol prikkelende verhalen en essays neemt de grootste schaker aller tijden, Bobby Fischer, het op tegen de minstens zo talentvolle wiskundige Alexander Grothendieck. De Britse wiskundige Andrew Wiles, die het vermoeden van Fermat bewees, voert een strijd met voetballer Diego Maradona waarbij de vele parallellen in hun levensverhalen worden uitgelicht.

Wiskundigen mogen niet huilen is een verrukkelijke verzameling essays over wiskunde, geschreven met een filosofische blik. AUP, november 2015, 141 p.

In 'Wie is er bang voor wiskunde?' laat Soto y Koelemeijer zien dat wiskunde een bloeiende en veelzijdige wetenschap is, met vele raakvlakken met andere disciplines. Zo gebruikt hij in een van de hoofdstukken de aard van het wiskundig bewijs om te illustreren hoe wiskunde in de loop der eeuwen is veranderd. In een ander deel wordt het levensverhaal opgetekend van Terence Tao, de 'Mozart of Math'. Zijn werk heeft het menselijk denken blijvend beïnvloed. Zelfs dit genie zegt dat hard werken belangrijker is dan talent. En voor mensen die ooit een angst voor wiskunde hebben ontwikkeld: geen paniek! Ook dit probleem wordt erkend, maar Soto y Koelemeijer geeft tips om deze angst te overwinnen. AUP, juni 2018, 180 p.